

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΣ

Δ/νσις: Ίωάννου Γενναδίου 14 – 115 21, Αθήναι
Τηλ. 210-72.72.204, Fax 210-72.72.210, e-mail: contact@ecclesia.gr

ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ
ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ
30 Ιανουαρίου 2024

Άγαπητά μας παιδιά,

Είναι κοινῶς παραδεκτό ότι ζοῦμε σέ μιά κοινωνία, ή όποια άντιμετωπίζει ποικιλόμορφα προβλήματα και δύσκολες καταστάσεις. Γι' αύτό έχουμε άνάγκη από πρότυπα και φωτεινά παραδείγματα, τά όποια θά είναι για διανοητική ανάπτυξη.

Τέτοια ζωντανά παραδείγματα είναι και οι Τρεῖς Ιεράρχες, φωστήρες ύπερολαμπροί του σύμπαντος κόσμου. Ο Μέγας Βασίλειος, ἄνδρας ἐνάρετος και εὐλαβής, του όποιου ή φωνή, ὅπως ἀκοῦμε στόν Ἐπιτάφιο Λόγο πού ἐκφωνήθηκε από τὸν ἄγιο Γρηγόριο τὸν Θεολόγο, ἀκουγόταν σάν βροντή, διότι ὁ βίος του ἔλαμπε σάν ἀστραπή. Ο Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, κοσμημένος μέ σπάνιες ἀρετές και τρισόλβιος διδάσκαλος, ὁ όποιος ἐπαξίως ὀνομάστηκε Θεολόγος. Καί τέλος, ο Ίωάννης ὁ Χρυσόστομος, ὁ όποιος μέ τούς ἐμπνευσμένους λόγους του καί τή φημική του εὐφράδεια, ὑπερέβαλε τούς φήμοις ὅλων τῶν ἐποχῶν.

Οι Τρεῖς Καππαδόκες Πατέρες, ιερουργοί τῶν θείων Μυστηρίων, διαλάμπουν στό στερέωμα τῆς οἰκουμένης, ἐκπέμποντας φῶς και θεϊκή λάμψη. Ο καθένας από αὐτούς συνέβαλε τά μέγιστα στήν προώθηση τῆς γνώσεως και τῆς σοφίας, ἀλλά και στήν καλλιέργεια τῆς θεολογικῆς σκέψεως, και γι' αύτόν τὸν λόγο τιμῶνται ως προστάτες τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων, ἀλλά και ως ἐμπνευστές τόσο γιά τούς μαθητές, ὅσο και γιά τούς εὐσεβεῖς ἐπιστήμονες και τούς ψηφιακούς πνευματικούς διδασκάλους.

Ωστόσο, ὅλος αὐτός ὁ θαυμασμός, στά βυζαντινά χρόνια καί συγκεκριμένα τὸν ἐνδέκατο αἰῶνα ἐπί Ἀλεξίου Κομνηνοῦ, μετετράπη σὲ φιλονικία μεταξύ τῶν ἐλλογίμων καί ἐναρέτων ἀνδρῶν. Μιά ἔριδα ὡς πρός τήν ἀξία ἐνός ἑκάστου ἐξ αὐτῶν. Ἐτσι, τά πλήθη τῶν Χριστιανῶν χωρίστηκαν σέ τρεῖς παρατάξεις. Ἄλλοι ὀνομάζονταν Ἰωαννίτες, ἄλλοι Βασιλεῖτες καί ἄλλοι Γρηγορίτες. Οἱ πρῶτοι θεωροῦσαν τὸν Ἰωάννη τὸν Χρυσόστομο ἀπαράμιλλο καί μοναδικό ἐρμηνευτή τῶν Θείων Γραφῶν. Οἱ δεύτεροι, προέβαλαν τήν κοινωνική καί φιλανθρωπική δράση τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, θεωρώντας τήν περίφημη Βασιλειάδα ἔργο μοναδικῆς ἀξίας, ἀφοῦ μέσα σ' αὐτήν ὑπῆρχαν ξενῶνες, νοσοκομεῖα καί γηροκομεῖο, ὅπου θεραπεύονταν οἱ ἀνάγκες τῶν ἐνδεῶν ἀδελφῶν. Ἄλλα καί ἡ τρίτη ὅμαδα, ἔχοντας ἴσχυρά ἐπιχειρήματα, τόνιζε τήν συγγραφική δεινότητα τοῦ Γρηγορίου, ἀλλά καί τήν ποιμαντική δράση καί φροντίδα πού ἐπέδειξε γιά τήν προστασία τοῦ ποιμνίου του ἀπό τούς αἰρετικούς.

Ἡ δλη ἀντιπαλότητα θά λήξει μέ τήν ἐμπνευσμένη ἰδέα τοῦ Ἰωάννου Εὐχαῖτων. Ὁ σοφός ἐπίσκοπος σκέφθηκε, μετά ἀπό θεῖο φωτισμό, νά συντάξει Τερά Ακολουθία καί νά συνεօρταζονται τήν ἴδια μέρα οἱ «τρεῖς μέγιστοι φωστήρες τῆς τρισηλίου Θεότητος»¹.

Αὐτός ὁ κοινός ἑορτασμός, τήν 30ή Ἰανουαρίου, μᾶς δίδει τήν εὐκαιρία νά διαπιστώσουμε ὅτι καί οἱ Τρεῖς Καππαδόκες Πατέρες ἀφουγκράζονταν τὸν παλμό τῆς κοινωνίας καί τίς διαχρονικές ἀνάγκες τοῦ κοινωνικοῦ ἴστοῦ. Ἐθεσαν ὡς κέντρο τῆς διδασκαλίας τους τόν ἀνθρωπο καί προσπάθησαν μέσα ἀπό τήν προβολή τῆς ἐνάρετης ζωῆς νά ἐπαναφέρουν τό ἀνθρώπινο πλάσμα στήν ἀρχική δόξα καί παραδεισένια κατάσταση.

Τόσο κατά τή διάρκεια τοῦ τετάρτου αἰῶνα, κατά τόν ὅποιο ἔζησαν οἱ σήμερα τιμώμενοι Πατέρες τῆς Ἑκκλησίας μας, ὅσο καί στή σύγχρονη ἐποχή, τό ἀνθρώπινο γένος βίωσε καί ἐξακολουθεῖ νά βιώνει τήν ἀπελπισία, τόν πόνο καί τή θλίψη. Ἐπομένως, εἶναι διαχρονική ἡ ἀνάγκη νά ἀναζητήσουμε τήν

¹ Απολυτίκιο Τριῶν Ιεραρχῶν.

εύτυχία καί τή χαρά, καί νά ἀνακαλύψουμε τό ἀληθινό νόημα τῆς ζωῆς.

Αὐτό τό οὐσιαστικό περιεχόμενο στή ζωή τοῦ ἀνθρώπου ἀναζητοῦν καί οἱ Τρεῖς Διδάσκαλοι τῆς οἰκουμένης, μιλώντας γιά ἐπαναπροσδιορισμό τῆς σχέσεως μας μέ τόν Θεό καί γιά συνεχή ἀγώνα κατά τῆς ἀδικίας, τῆς ἀνισότητας, τῆς περιφρόνησης τῆς ἀνθρώπινης προσωπικότητας καί τῆς βίας. Ή τελευταία, δυστυχῶς, ἔχει κάνει ἐντονη τήν παρουσία της καί στόν χῶρο τοῦ σχολείου, ἀφοῦ πολύ συχνά γινόμαστε μάρτυρες βιαιοπραγίας μεταξύ τῶν μαθητῶν, ἀλλά καί γενικότερα ἀκραίων συμπεριφορῶν.

Καί στόν εὐρύτερο χῶρο τῆς κοινωνίας μας δέν ἐλλείπουν φαινόμενα βίας καί ἐγκληματικότητας, ίδιαίτερα τά τελευταῖα χρόνια. Πᾶς ὅμως φτάσαμε σέ αὐτό τό θλιβερό φαινόμενο; Απάντηση σέ αὐτό τό ἐρώτημα δίδει ἐνας ἐκ τῶν σήμερα ἔορταζομένων Ἀγίων. Ο Οἰκουμενικός Διδάσκαλος τῆς Ἐκκλησίας Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ἄριστος ψυχογράφος τοῦ ἀνθρώπου καί ἔρμηνευτής ὅλης σχεδόν τῆς Ἅγιας Γραφῆς, διατείνεται ὅτι ἡ αἰτία τῶν προβλημάτων τῆς κοινωνίας καί τῆς ἐπικράτησης τῆς βίας εἶναι ἡ διεφθαρμένη προαίρεση τοῦ ἀνθρώπου καί ἡ κακή χρήση τῆς ἐλευθερίας².

Ἡ ἐλευθερία ἦταν ὄντως ἐνα ὕψιστο δῶρο τοῦ Θεοῦ πρός τούς πρωτοπλάστους, τήν ὅποία δυστυχῶς δέν διαχειρίσθηκαν σωστά, μέ ἀποτέλεσμα νά ἔχουμε τήν πτώση καί τήν εἰσβολή τῶν παθῶν³. Ως ἐκ τούτου, ὁ χρυσορρήμων Πατέρας ὑποστηρίζει ὅτι αἰτία τοῦ κακοῦ δέν εἶναι ὁ Θεός, ἀλλά ἡ κακή χρήση τοῦ αὐτεξουσίου ἀπό τόν ἀνθρωπο. Ή ἀπλοϊκή διήγηση τοῦ βιβλίου τῆς Γενέσεως, ἡ ὅποία περιφρονεῖται ἀπό πολλούς, ἐμπεριέχει αὐτές τίς οὐσιαστικές ἀλήθειες, τίς ὅποιες φωτίζει ἔτι περαιτέρω αὐτός πού ἐδέχθη τή θεία χάρη ἀπό τούς οὐρανούς καί πού μέ τά χείλη του διδάσκει ὅλους τούς ἀνθρώπους.

² Ἰωάννου Χρυσοστόμου, «Εἰς πρός Γαλάτας Ὄμιλίον», Patrologia Graeca, ἐπιμ. ἔκδ. J. Migne, τόμ. 61, στίχ. 618.

³ ὁ.π. τόμ. 60, στίχ. 507.

Ο ἄνθρωπος, ὁ ὅποιος μέχρι ἐκείνη τή στιγμή βρισκόταν σέ ἀρμονική σχέση μέ τόν δημιουργό Του καί τά ἄλογα πλάσματα καί κατοικοῦσε στόν Παράδεισο, ἀπομακρύνεται ἀπό τόν πλάστη του. Ο Θεός ἀδιαμφισβήτητα δέν παύει ν' ἀγαπᾶ τόν ἄνθρωπο, ἀλλά ἀναμένει τήν ἐπιστροφή τοῦ πλάσματός Του στήν πατρική ἀγκάλη.

Αὕτη ἡ θεϊκή ἀγάπη ἀποκαλύπτεται περίτρανα στό πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καί αὐτό τό πρόσωπο προβάλλουν οἱ Τρεῖς Ιεράρχες ως τή μοναδική λύση σέ δλα τά προβλήματα τοῦ ἄνθρωπου καί ἴδιαιτέρως στό πρόβλημα τῆς βίας. Πιστεύουν ἀκράδαντα ὅτι μόνο μέ τή βοήθεια τοῦ Χριστοῦ θά ἀποκτήσουμε τήν εἰρήνη καί πλέον ἡ βία δέν θά ἔχει θέση στίς καρδιές μας, ἀφοῦ θά βλέπουμε ὅλους τούς ἄνθρωπους ως ἀδελφούς μας.

Ἄγαπητά μας παιδιά, σᾶς εὐχόμαστε καλή πρόοδο καί σᾶς καλοῦμε νά ἀφουγκραστεῖτε τό μήνυμα τῶν Τριῶν Ιεραρχῶν, ξεδιψώντας μέ τά σωτήρια νάματα τῆς διδασκαλίας τους καί ἀποκτώντας ὅχι μόνο τή σοφία τῶν γραμμάτων, ἀλλά κυρίως τήν εἰρήνη τοῦ Χριστοῦ καί τή γαλήνη στίς καρδιές σας.

Μέ πατρική στοργή καί ἀγάπη

‘Ο Άρχιεπίσκοπος

† Ο Αθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

καί τά μέλη τῆς Διαρκοῦς Ιερᾶς Συνόδου

